

De avonturen
van Bram de
muis

De avonturen
van Bram de
muis

Esther en Ike
Roetman

Schrijver: Esther en Ike Roetman

Coverontwerp: Esther Roetman

ISBN: 9789465462424

© Esther en Ike Roetman

1 Op een dag in mei

De zon schijnt. Er staat een klein beetje wind. De blaadjes aan de bomen bewegen zachtjes heen en weer. De zonnestralen komen al knipperend terecht op een kier in het dak. Onder die kier in een klein nestje op de zolder van de hooischuur ligt een piepklein muisje. Hij ligt heerlijk te slapen.

Piepklein, want hij is nog maar net geboren. Een bijzonder muisje. Meestal krijgen muizen mama's in een keer meer piepkleine muisjes. Deze keer was het er één. Maar papa en mama muis waren er niet minder blij om. Dit muisje was een bijzonder muisje, dat wist mama muis meteen. Zijn zachte huidje, licht grijs. Zijn puntneusje, heel stoer. Zijn roze oortjes, precies groot genoeg. Een mooie lange staart. Ja, mama en papa muis waren heel trots op hun gezinsuitbreiding. En daar lag hij te slapen in de knipperende stralen van de zon.

'Hoe zullen we hem noemen?' vroeg mama muis aan papa muis. 'Tja, daar zeg je zo wat' zei papa muis. 'Eigenlijk hadden we daar wel over moeten nadenken toen we wisten dat er

een muisje bij zou komen. Nou ja, het heeft geen zin om daarover nu nog gedoe te maken. Zullen we hem Sjakie noemen, of Henk? Ik vind het knap lastig...'

Mama muis stond een tijdje na te denken terwijl ze keek naar die kleine lieveling die lekker lag te slapen in de knipperende zonnestralen. Wat zou er terecht komen van dit kleine mannetje? Wordt het een rustig, voorzichtig muisje of een muisje dat van alles onderneemt. Moet je zo'n muisje dan 'Boefie' noemen of 'Joris'. Papa en mama muis vonden het knap lastig. Net toen ze zo stonden te piekeren hoorden ze de boerin roepen: 'Bram, binnenkomen, tijd om te eten...!'

Papa en mama muis keken elkaar aan.... Zou dit toeval zijn of niet. 'Zullen we dat kleine mannetje Bram noemen?' Papa muis kreeg een glimlach rond zijn mond. 'Bram,' zei papa muis. 'Klinkt wel goed, een beetje stoer... 'Bram' zei papa muis nog een keer met een beetje lage stem. 'Nee joh,' 'Bram' zei mama muis met een zachte stem. Dat klinkt best wel lief'. Papa muis en mama muis hadden allebei hun ideeën over wat er van dit muisje terecht zou komen. Wordt hij heel stoer of wordt hij

heel lief? In ieder geval waren ze het eens over de naam die dit nieuwe muisje moest krijgen, Bram!

En zo kwam het dat op een mooie dag in mei, terwijl de zon door de dartelende bladeren scheen, door het kiertje in het dak van de hooisluur, een nieuw muisje op deze wereld kwam en de naam Bram kreeg. Zou het een boefje worden of een lieve schat? We zullen het misschien nooit weten. Of toch wél? Zouden we dat misschien een volgende keer horen?

2 Ontbijt

'Goedemorgen Bram!..... Bram, wordt eens wakker, tijd om op te staan....!' In de verte hoorde Bram zijn naam. Bram rende door het bos. De takken aan de bomen bewogen door de wind. De blaadjes van goud gingen heen en weer en sommigen vielen op de grond. In de verte zag Bram een helder licht. Net alsof daar het einde van een tunnel was. Het licht was verblindend. Zag hij daar een gezicht....? Het leek wel op dat van zijn moeder..... 'Bram, kom uit je bedje, de dag is al begonnen...!'

Langzaam begon het tot Bram door te dringen. Hij was aan het dromen en zijn moeder probeerde hem wakker te maken. 'Maar ik lig nog zo lekker,' zei Bram en 'Ik heb juist zo'n mooie droom over een bos met grote bomen en gouden blaadjes dwarrelend door de wind. Ik heb nog helemaal geen zin om uit bed te komen.....'.

'Toe, je ontbijt staat klaar en als je lang wacht met opeten wordt het niet lekkerder'. Zijn moeder had gelijk. Als je je ontbijt laat staan wordt het koud of droog, of de smaak gaat eraf. En Bram heeft geleerd dat je je eten niet

mag weggoaien alleen omdat het niet meer zo lekker is. En om eerlijk te zijn, vers ontbijt vindt Bram ook veel lekkerder. Die gedachte zorgde ervoor dat Bram de dekens van zich afgooide, uit zijn bed sprong, snel zijn gezicht in de wasbak duwde, even poedelen en snel weer afdrogen.

'Goedemorgen Bram!' zei vader muis. 'Lekker geslapen jongen?' Bram hoorde het nauwelijks want daar op tafel stond zijn ontbijtje al klaar. De zin in zijn ontbijt werd groter. Hij zou dat bordje wel eens eventjes snel leeg eten. 'Ho, ho, wacht even.... We zitten nog niet allemaal aan tafel. We wachten even op je moeder.' Bram kon bijna niet wachten. Zijn mondje werd helemaal vochtig van binnen, zoveel zin had hij in dat ontbijtje. Eindelijk, toen moeder ook aan tafel zat konden ze van start. Bram had zijn bordje in een paar tellen leeg. 'Oh, oh. Wat ben jij toch een lekkere smulpaap' zei moeder muis....

Vader muis zei: 'Ik heb gehoord dat er een nieuwe kat is gekomen op de boerderij. Het schijnt wel een grote jongen te zijn. Dus wees gewaarschuwd. Katten kunnen zachtjes lopen en voordat je er erg in hebt staat hij ineens

voor je neus. Uitzien dus...!' Ja, Bram wist het wel, katten houden wel van een muisje. Maar een nieuwe kat is toch ook wel interessant. Hoe groot is hij? Welke kleur heeft hij? Hoe zou hij heten.....? Misschien komen de antwoorden sneller dan je denkt.